

запорукою успішності інноваційної діяльності підприємства.

Таким чином, системний підхід є ефективним інструментом для цілей фінансового планування. Він передбачає найбільш загальний і широкий спосіб дослідження як реального світу предметів і явищ, так і їх концептуального відображення в процесі пізнання через розгляд певної сукупності окремих складових і взаємозв'язків між ними. Його доцільно використовувати для опису і вивчення організації фінансового планування, а також особливостей її реалізації на крупних промислових підприємствах, оскільки структура будь-якої системи є однією з найбільш стабільних її характеристик.

ЧАЙКОВА О.І., к.е.н., доцент, НТУ «ХПІ», м. Харків

ШУБА І. В., магістрант, НТУ «ХПІ», м. Харків

ІНЖИНІРИНГ У МІЖНАРОДНОМУ БІЗНЕСІ КОМПАНІЙ

Сучасний стан економічного розвитку України та її інтеграція в європейський простір значною мірою залежать від таких факторів, як використання новітніх технологій, наявність наукомісткого виробництва, а також розвиток людського капіталу. Інновації мають вирішальне значення для диверсифікації виробництва, підвищення продуктивності економіки та зростання виробництва товарів з більшою доданою вартістю.

Кількість об'єктів інтелектуальної власності за останні п'ятдесят років значно зросла при здійсненні міжнародних операцій. У свою чергу, торгівля інженерно-технічними послугами призвела до розвитку міжнародного ринку інжинірингових послуг. Поняття «інжиніринг» (переклад лат «ingenium» - створювати, винаходити, творити) на початку застосовувалося при використанні людських інтелектуальних здібностей для вирішення деяких практичних завдань.

Вперше про інжиніринг як вид професійної діяльності почали говорити у 18 столітті, а у середині 19 століття почали створюватися перші інженерні співтовариства у Великобританії, США, Росії. У 20 столітті через стрімкий ріст інжинірингових послуг гостро постало питання уніфікації їх на міжнародному рівні.

Загалом, інжиніринг являє собою вирішення конкретної задачі або сукупності задач. Так, аналізуючи існуючі визначення поняття «інжиніринг», можна зробити висновок, що це творчий процес аналізу, синтезу, моделювання, взаємозв'язків різних ідей і концепцій з метою створення нового оптимального рішення.

Для успішного ведення інжинірингової діяльності важливим є дослідження теорії та практики інжинірингових відносин. При цьому необхідно застосовувати комплексний підхід, який базується на поєднанні інструментарію виробничої, технологічної, науково-технічної, венчурної, інвестиційної сфер. При цьому виділяють зовнішні та внутрішні чинники впливу на формування та розвиток інжинірингової діяльності.

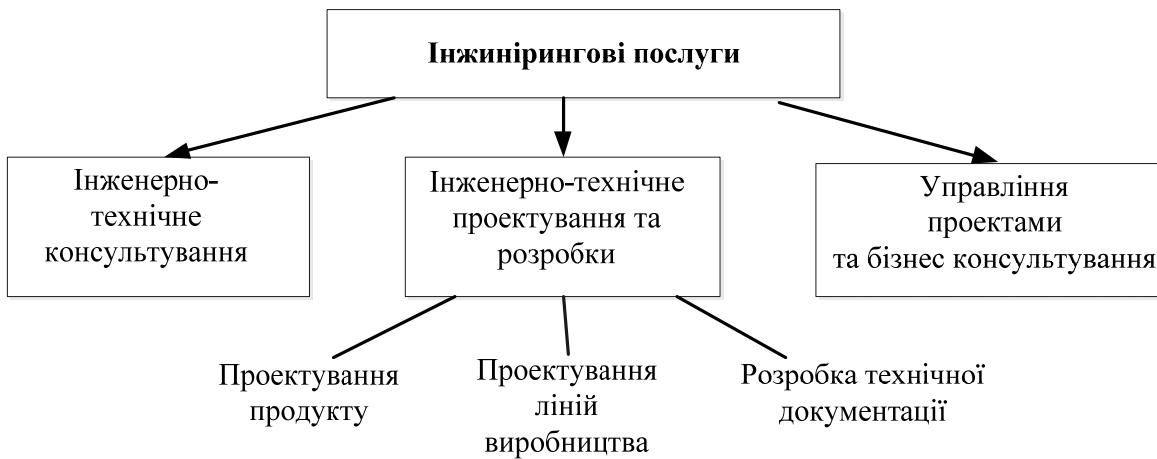

Рис. – Структура інжинірингових послуг

До зовнішніх відноситься стан економіки України та, зокрема, програми реалізації її економічного розвитку, інноваційна інфраструктура та науково-технічний прогрес. Внутрішні чинники можна розділити на групи: економіко-фінансові, виробничо-збутові, науково-технологічні та організаційні.

Таким чином, інжинірингові послуги досить різноманітні і не дивлячись на те, що вони пов'язані з інженерною діяльністю, перед компаніями постають завдання не лише технічного, але й організаційно-управлінського характеру.

ШУБА І.В., к.т.н., доцент, НТУ «ХПІ», м. Харків

ОЖИМОВ Е.В., магістрант, НТУ «ХПІ», м. Харків

МІСЦЕ І РОЛЬ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ У ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Сучасні реалії показують картину, що людство завдяки процесам глобалізації не може існувати без передових технічних рішень. Тим самим обумовлюється максимальний розвиток економіки тих країн, де створено ефективну та гнучку систему інтелектуальної власності з чіткими механізмами її захисту та факторами підвищеної мотивації суб'єктів, що зайняті в сфері інноваційного прогресу. Зміна видів виробництва обумовила напрям розвитку економік різних країн. Люди навчилися «оживляти» техніку, застосовуючи потенціал її ефективності, проте без людського потенціалу, інтелекту та кваліфікації це не можливо. На автоматизованому виробництві великих компаній великий обсяг роботи виконують роботи, які при зміні специфіки діяльності не утилізуються, а просто перепрограмовуються, що не в повній мірі може бути віднесено до основного капіталу. Вироблена продукція [1] стає все більш інтелектомісткою – витрати ресурсів, грошей, часу, фізичних зусиль на її виготовлення зменшуються, а розумові зусилля людини та витрати, пов'язані з науковими дослідженнями та дослідно-конструкторськими розробками, збільшуються.